

Sag anlagt den 22. maj 2015 — Kiselev mod Rådet

(Sag T-262/15)

(2015/C 294/85)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Dmitry Konstantinovich Kiselev (Korolev, Rusland) (ved barristers T. Otty og B. Kennelly og solicitor J. Linneker)

Sagsøgt: Rådet for Den Europæiske Union

Sagsøgerens påstande

- Rådets afgørelse (CFSP) 2015/432 af 13. marts 2015 om ændring af afgørelse 2014/145/FUSP om restriktive foranstaltninger over for tiltag, der underminerer eller truer Ukraines territoriale integritet, suveræniteten og uafhængighed og Rådets gennemførelsesforordning (EU) 2015/427 af 13. marts 2015 om gennemførelse af Rådets forordning (EU) nr. 269/2014 om restriktive foranstaltninger over for tiltag, der underminerer eller truer Ukraines territoriale integritet, suveræniteten og uafhængighed, annulleres i det omfang den finder anvendelse over for sagsøgeren.

- Rådet tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført seks anbringender.

1. Med det første anbringende gøres det gældende, at der er anlagt et åbenbart urigtigt skøn, idet det er antaget, at sagsøgeren opfyldte kriteriet for opførelse på listen i artikel 1, stk. 1, i afgørelsen (som ændret) og artikel 2, stk. 1, i forordningen (som ændret).
 - Sagsøgeren har anført, at for at sikre overholdelsen af artikel 11 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder og artikel 10 i den europæiske menneskerettighedskonvention skal kriterierne for opførelse på listen i afgørelsen og forordningen fortolkes i overensstemmelse med ytringsfriheden. Ifølge sagsøgeren må kriteriet om, at en person »aktivt støtter« den russiske regerings politik i forhold til Ukraine kræve, at denne person i højere grad har indflydelse på den pågældende politik end blot at udtale sig i journalistisk sammenhæng. Sagsøgeren er ifølge sit eget udsagn journalist og er alene direktør i en medievirksomhed, og har således ikke den nødvendige indflydelse eller en konkret indvirkning på, og ansvar for, situationen i Ukraine. Faktisk har sagsøgeren aldrig udtrykt støtte til »deployeringen af russiske styrker i Ukraine«, som Rådet har hævdet.

2. Med det andet anbringende gøres det gældende, at der er sket en krænkelse af ytringsfriheden.
 - Ifølge sagsøgeren straffer de restriktive foranstaltninger sagsøgeren for de politiske synspunkter, som han har givet udtryk for som journalist og reporter. De begrænser også hans mulighed for at udøve sin ret til ytringsfrihed, såvel som driften af nyhedsbureauet Rossiya Segodnya, som han bestyrer. Ifølge sagsøgeren kan den blotte omstændighed, at Rådet har indvendinger imod indholdet af nogle af sagsøgerens reportager, ikke begrunde foranstaltninger. Hertil kommer, at der ikke er noget bevis for, at han har opfordret til vold eller foretaget sig noget, der kan begrunde en begrænsning af hans ytringsfrihedsrettigheder.

3. Med det tredje anbringende gøres det gældende, at der er sket en tilsidesættelse af sagsøgerens ret til forsvar og ret til effektiv domstolsbeskyttelse.
 - Sagsøgeren har anført, at han aldrig fik fremlagt »seriøse og troværdige beviser« eller »konkrete beviser og oplysninger« til støtte for en sag, der kunne begrunde restriktive foranstaltninger over for ham. Sagsøgeren modtog ifølge sit eget udsagn først Rådets »beviser« (og da kun delvist) efter at han på ny var blevet opført på listen.
4. Med det fjerde anbringende gøres det gældende, at Rådet undlod at give sagsøgeren en tilstrækkelig begrundelse for opførelsen af ham på listen.
 - Ifølge sagsøgeren er den angivne begrundelse særdeles vag og undlader at angive den specifikke og konkrete grund for at pålægge sagsøgeren restriktive foranstaltninger.
5. Med det femte anbringende gøres det subsidiært gældende, at Rådet har henholdt sig til en ulovlig foranstaltning (i det omfang kriteriet om opførelse på listen giver mulighed for at tilsidesætte sagsøgerens ret til ytringsfrihed).
 - Sagsøgeren har anført, at såfremt kriteriet — i modsætning til det første anbringende — skal fortolkes således, at det tillader opførelse på listen af fysiske personer, der beskæftiger sig med medievirksomhed, alene på grund af, at de har givet udtryk for deres politiske holdning, som Rådet anser for at være anstødelig, ville opførelseskriteriet savne et korrekt retsgrundlag og/eller være uforholdsmæssigt i forhold til målene med afgørelsen og forordningen.
6. Med det sjette anbringende gøres det gældende, at der er sket en tilsidesættelse af partnerskabs- og samarbejdsaftalen mellem EU og Rusland.
 - Sagsøgeren har anført, at der ikke er gjort forsøg på at begrunde tilsidesættelsen af artikel 52 i partnerskabs- og samarbejdsaftalen, bestående i begrænsningen af den fri bevægelighed af (bl.a.) sagsøgerens midler, og der er ikke gjort forsøg på at inddrage Samarbejdsrådet i henhold til artikel 90.

Sag anlagt den 29. maj 2015 — Hmicho mod Rådet

(Sag T-275/15)

(2015/C 294/86)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Samir Hmicho (Poole, Det Forenede Kongerige) (ved solicitor V. Davies og T. Eicke, QC)

Sagsøgt: Rådet for Den Europæiske Union

Sagsøgerens påstande

- Rådets afgørelse 2013/255/FUSP af 31. maj 2013 om restriktive foranstaltninger over for Syrien (EUT 2013 L 147, s. 14), og/eller Rådets gennemførelsesafgørelse (FUSP) 2015/383 af 6. marts 2015 om gennemførelse af afgørelse 2013/255/FUSP om restriktive foranstaltninger over for Syrien (EUT 2015 L 64, s. 41), og/eller Rådets gennemførelsesafgørelse (FUSP) 2015/784 af 19. maj 2015 om gennemførelse af afgørelse 2013/255/FUSP om restriktive foranstaltninger over for Syrien (EUT 2015 L 124, s. 13), annulleres, for så vidt som de vedrører sagsøgeren.
- Rådets forordning (EU) nr. 36/2012 af 18. januar 2012 om restriktive foranstaltninger på baggrund af situationen i Syrien (EUT 2012 L 16, s. 1), og/eller Rådets gennemførelsesforordning (EU) 2015/375 af 6. marts 2015 om gennemførelse af forordning (EU) nr. 36/2012 om restriktive foranstaltninger på baggrund af situationen i Syrien (EUT 2015 L 64, s. 10), og/eller Rådets gennemførelsesforordning (EU) 2015/780 af 19. maj 2015 om gennemførelse af forordning (EU) nr. 36/2012 om restriktive foranstaltninger på baggrund af situationen i Syrien (EUT 2015 L 124, s. 1), annulleres, for så vidt som de vedrører sagsøgeren.